

καὶ ἀνετρέποντο ἀπὸ τὴν βίαν, ἢ ὅποια ἦτο μεγαλειτέρα ἀπὸ τὰ ἀσθενῆ των ποδαράκια καὶ ἀπὸ τὰ ἐμβρυώδη των πτερύγια.

Δύο ὠρυγαὶ σπαρακτικαὶ καὶ παρατεταμέναι, καὶ ἔπειτα ἐν βράχνησμά ἀνήγγειλαν ὅτι τὸ ἀνοσιούργημα εἶχε τελειώσει. Ἡ κλῶσσα εἶχε συλληφθῆ καὶ ἐστραγγαλίζετο.

Τὰ μικρὰ δὲν ἤμποροῦσαν νὰ τὰ πιάσουν. Τότε οἱ αἰμοβόροι, τὰ ἐπῆραν μὲ τῆς πέτρες. Καὶ μὲ λαχανιάσματα λυσσώδους πείσματος, καὶ μὲ βλασφημίας ἐξηγριωμένου μίσους, τὰ ἀθῶα πλάσματα τὰ ἐκυνήγησαν ἀμείλικτα, ἕως ὅτου ὁ ἄνανδρος ἄγὼν ἐπερατώθη. Ὁ ἓνας ἀπ' ἐδῶ, ὁ ἄλλος ἀπ' ἐκεῖ, ἐπέστρεφαν βραδέως, θριαμβευτικῶς, καὶ τὰ ἔφερναν, πιασμένα ἀπὸ τὸν λαιμὸν ἢ κρεμασμένα ἀπὸ τὸ ποδαράκι, πλαδαρά, κατασκοτωμένα.

Ἡ βροχὴ τὴν στιγμὴν αὐτὴν ἐκόπασε καὶ μιὰ γαλήνη καταπλήξεως ἔπεσε βαρεῖα εἰς τὸ χωρῖο καὶ εἰς τὴν πεδιάδα.

Δώδεκα πωγωνοφόροι ἄνδρες ἐμαζεύθησαν περιχαρῶς περὶ τῆς θανατωθείσης μικροσκοπικῆς οἰκογενείας. Καὶ κρυφὰ ἀπὸ τοὺς ἄλλους, διὰ νὰ μὴ ἐλαττώσουν τὴν μερίδα των, διηυθύνθησαν μὲ σαρκασμοὺς ἐνστίχτου κορεσθέντος, κάτω εἰς τὸν μῦλον, πέραν τῆς ρεμματαριάς. Ἦναψαν κλαριά, ἔρριψαν τὰς σάρκας ἐπάνω εἰς τὰς φλόγας καὶ, ἐν ᾧ αἱ σκιαὶ διεμαρτύροντο σπασμωδικῶς ἐπὶ τῶν τοίχων, ἐκάθησαν καὶ εὐωχῆθησαν ἕως τὸ πρῶτ.

Ε. ΕΥΣΤΡΑΤΙΑΔΗΣ

ΕΙΣ ΛΕΥΚΩΜΑ

[Κατὰ τὸ γνωστὸν τοῦ Παράσχου :

«Εἶνε τὸ Λεύκωμα σταυρὸς κατὰ τῆς ἀπουσίας»]

ΕἶΝΕ τὸ Λεύκωμα σταθμὸς ἐμμέτρου φλυαρίας, μωρίας ἐντευκτῆριον - πρὸ πάντων γυναικειάς· λειμῶν ποῦ γαϊδουράγκαθα φυτρῶνουν μὲ διατσέντα καὶ δανεικὰ αἰσθήματα μὲ ψευτοκοπλιμένα, ποῦ ἀραδειάζ' ἢ καθεμιὰ μὲ πάθος καὶ μὲ δάκρυ, ἐνῶ ὑπάρχουν μοναχὰ ἕως τῆς πέννας των τὴν ἄκρη!

κλπ. κλπ. κλπ.

ΣΑΤΑΝΑΣ